Ч. 221 Второк 3 (15) жовтня 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові з бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Папа Лев XIII. о обходї занятя Риму.

Оногди оголошено письмо Папи до кард. Рамполлї в справі манїфестаций в дни 20 вересня с. р. Се письмо звучить: Чувство людскости, доступне навіть умам опанованим пристрастию, дозволяло мати надію, що бодай наш старечий вік буде прималежно увзглядений; однак задумано в брутальний спосіб оминути ті взгляди. Ми були примушені бути майже безпосередним сьвідком апотеози революциї італїяньскої і ограбленя сьв. апостольского престола. А перед всім засмутив нас намір — радше скріпити анїж усунути конфлїкт, котрого нещастних наслїдків нїхто не годен обчислити. Впрочім ще о один дальший крок наближено ся до свого ідеалу антирелїґійного, бо-ж остаточною цїлию добутя Риму, єсли не після гадки тих всїх, котрі до сего приложили руку, то бодай по мисли тих сект, котрі перші сю гадку піднесли, не було зовсім лиш довершене полїтичної одноцїльности; розвалюючи мури сьвітскої метрополії папскої намірено сильнїйше підкопати їх духовну власть. Провідна гадка була — змінити історию Риму і привернути часи поганьскі, щоби приспати житє третого Риму, третої цивілїзациї. Се есть то, що намірено недавно торжественно сьвяткувати при помочи законної санкциї, голосної демонстрациї і на чолї безбожної секти. З тої причини нарід терпить, бо крім сего, що не додержано приречень о піднесеню материяльного добробиту, попала Італїя в розстрій моральний, а число і сила прихильників сторонництв, змагаючих до повалення всяких горожаньских і суспільних институций, раз-в-раз збільшає ся. Папство не добе ся нїколи правдивої независимости без атрибуций териториялної власти. Становище, яке нам мнимо запоручено, зависить від самоволї инших, а ще не давно дано нам порозуміти, що погроза недодержаня запорученi під тим взглядом не есть безосновна.

В дальшім своїм письмі підносить Папа початки і добродійства териториялної власти папскої та взиває тих Італїянців, котрі ще не належать до публичних сект, щоби витревали в борбі з безличним ворогом християньства. Відтак виказує Папа, що найвисший уряд учительский церкви слїдить з любовю і печаливостию дороги людскости та не ухиляє ся нїколи від розумних вимогів часу, скоро се лиш можливе. „Єсли — кінчить ся письмо Папи — Італїянцї, двигаючі ярмо масоньства, схотять нас послухати, то найдорожша надія вступить в наші серця, однак в противнім случаю можемо передсказати лиш нові небезпечности і ще більшу заглагу".

Конґрес нїмецких социял-демократів.

Дня 7 с. м. зачав у Вроцлаві радити конґрес нїмецких социял-демократів. Крім нїмецких послів социял-демократів прибули на конґрес відпоручники стоваришень партийних з цїлої Нїмеччини, а також представитель социял-демократів австрийских, др. Еленбоґен з Відня. Наради вели ся над справами партийними, як н. пр. чи урядники партийні, що побирають пенсию, будучи послами, мають побирати посольскі дієти, виплачувані з каси партийної, — чи не застановити видавництва деяких ґазет, котрі дістають субвенцию, а не виплачують ся, н. пр. „Der Social-Demokrat", котрий був запомаганий квотою 14.000 марок річно і т. п. Відтак прийшла черга на самостійні внесеня поодиноких ґруп, котрі подавали нераз просто сьмішні средства для ущасливленя людскости, н. пр. внесенє що-до знесеня мамок, бо, як казали внескодавцї, молоком стерилїзованим можна дуже добре вигодувати дїтий, а інституция мамок єсть ганьбою людскости.

Але найдовше радив конґрес над квестию аґрарною, котра від двох лїт не сходить з порядку дневного нарад. Нїмецкій социял-демократиї розходить ся о се, щоби придбати для своїх цїлий населенє рільниче. Однако се іде їй тяжко, бо супротив голошеної социялїстами теориї о знесеню приватної власности, займають селяни вороже становище. Длятого деякі социялїсти взяли ся на штуку і голосять селянам, що знесенє приватної власности має вагу лиш для міст і промислу, а на селах лишає ся все після теперішного стану. Але на ту полову не богато людий зловило ся і тому на торічнім конґресї вибрано комісию аґрарну, котра мала виготовити проґраму для селян.

Комисия предложила таку проґраму:

1. Знести всї з посїлостию ґрунтовою получені функциї власти і привілеїв. Знести без відшкодованя всяке підданьство дїдичне.

2. Удержати і побільшити публичну власність ґрунтову (власність державну і громадску всякого рода), а іменно перемінити посїлости мертвої руки (добра церковні, корпорацийні і фондацийні), силу водну на публичну власність під контролею репрезентациї людової. Завести право первокупна громад що-до тих дібр, котрі будуть виставлені на примусову лїцитацию.

3. На посїлостях державних і громадских

---

13)

Набір пальмового олїю.

(З польского. — Гайоти).

(Дальше).

Перший Канделя вступив, а радше засунув ся в бочку, бо був так зворушений, що ноги відмавляли єму послуху... Єго закрили дном.... роздало ся кілька тупих ударів молотка, котрі — немов вже само небо рішило до кінця сприяти тій відважній громадцї — заглушив зриваючий ся на ново сильний вихор і прийшла черга на другого.

Постепенно зникали всї, аж лишив ся тілько Гуан і дон Естебан.

Вірний слуга і син уклякли перед ним а він притиснув обі їх голови до грудий і можна би сказати, що на хвилю ті три серця счепили ся своїм битєм з собою і вже не дадуть ся розірвати.

Однако розірвали ся з сльозою в оцї, з благословенем на устах, з надією в душах... бодай в двох душах.

Дон Рафаїл, трясучи ся як лист і Гуан, самі заложили дно, почім і старий мурин всунув ся до своєї тимчасової вязницї.

Коли вже і над ним прогомонів послїдний удар молотка, молодий Креоль кинув ся на груди мурина з сумовитими очима і душею поета.

— О, Чіто! Чіто! — крикнув з потрясаючим болем. — Колиб я був чув, що вбивають гвозді в домовину мого вітця, то й тодї я більше не терпів би як тепер. Щось менї говорить, що вже єго більше не побачу!

Кілька мінут пізнїйше, коли би Давид Іджерлї стояв дальше на своїм становищи на ґанку, був би побачив блїде сьвітло лїхтарні, як спинало ся по прибережнім валї, а незадовго пять темних статий, підкрадаючих ся до спячого міста. На долинї за ними лишила ся шопа темна і мовчалива, бита дощем і вітром, з своїм дрантєм, з заржавілим зелїзом, з сірівчими в пітьмі обвапненими бочками і з схованими в серединї їх пятнайцятьома єствами людскими, мученими тугою і купаними кровавим потом.

VIII.

З заплаканої, холодної чорної ночи вирינув поранок ясний і чистий, як усьміх дитини. — В тих буйних сторонах вистало природї кілька годин тишини, яка настала наднем, щоби одїти ся в нові примани і показати сонцю, що помимо шкід, які їй зробила брутальна рука гураґану, она все богата і повна краси.

Прибиті трави відзискали свою гнучкість, отрясені з цьвітів дерева і корчі заблисли красою ледве розцвитаючих пучків, тростини поналаставляли свої ніжні пера, величезне листє пальм вигнало ся до землї в спокійних, гарних луках, немов би не було нїколи такого сьмільчака, що відважив ся діткнути їх поваги. Запах помаранч, цитрин і рож наповняв міскі огородцї та розходив ся по пустих ще улицях. Ростинність, сполокана обильними струями дощу, блищала осліпляючою сьвіжостию. — Зникаюча поранна зоря лишила по собі в прозрачнім воздусї якусь теплу, розкішну рожевість.

В рожевім сьвітлї стояв Пік Санта Ізабелї, видний в найдрібнїйших заломах свого нагого вершка, рожеві були лїсисті склони під ним, рожева гладка як скляна шиба пристань а навіть на понурих базальтах Пунти Фернанда запалювала ся блїдо рожева полумінь.

Хмари золотом і багряницею опірених птиць миготїли у воздусї, пильно виспівуючи: великі в пречудні краски мальовані мотилї уносили ся над травами, немов цьвіти без била. Повнїь блеску, запаху і житя сповивала само знищенє, сїдаючи на пообдираних з пошитя дахах, розвалених хатах, з котрих поутїкали мешканцї, поломаних плотах і поторощених деревах, котрих лежачі на земли конарі ще не встигли повянути.

Місто лише що будило ся, коли гукнув пушочний вистріл в пристани і „Нубія" задержала ся на якорі.

Старий то тригорбний верблюд морский тота „Нубія", найстарший в тій цїлій водній каравані, котру африканьска компания „Ільдес

вести господарку на власний рахунок або виарендовувати їх спілкам сільских робітників і менших господарів, або де се неможливе, поединоким господарям під наглядом держави або громади.

4. Отворити державний кредит для громад або обовязкових спілок в цїли поправи культури рільничої, будови і удержаня ставів і гребель. Кошти будови і удержаня публичних средств комунікацийних (зелїзниць, гостинцїв, доріг і водних уряджень) переходять на державу.

5. Удержавнити довги гіпотечні і ґрунтові при сталім визначеню стопи процентової після висоти власних коштів.

6. Завести державну асекурацию движимостий і недвижимостий (обезпечене від огню, граду, повени, елементарних нещасть, обезпечене худоби і т. п.) та розширити обезпечене на всї подрібні уряджения для руху.

7. Удержати і розширити істиуючі права що-до уживкованя громадских лїсів і пасовиск при рівноправности всїх приналежних до громади.

8. Право вільного польованя на власнім і виарендованім ґрунтї. Охорона перед шкодами від диких звірів і від польованя, а взглядно повне відшкодоване.

Як бачимо, комісия не згадує нїчого про знесене приватної власности, а лиш о побільшеню власности громадскої або державної, отже комісия радить социял-демократам придержуватись супротив селян тактики опортунїстичної. В дискусиї проявила ся сильна опозиция против проґрами. Опозиционісти підносили, що на таку проґраму можуть згодити ся і антисеміти і ультрамонтани і консерватисти, а впрочім кожде удержавнене може бути переведене лиш з рівночасним використанем робітників. Пос. Шіпель прямо закинув, що цїла проґрама відписана з проектів економічних австрийского міністра Фалькенгайна. Бебель промавляв за принятєм проґрами, бо перехід приватної власности на власність державну може причинити ся до здїйстнення ідей социял-демократичних. Такої проґрами вимагає тактика, бо — говорив Бебель — не уводїм ся нашею силою. Маємо за собою 1,800.000 виборців, але если би ми хотїли заговорити про дїйстні социял-демократичні постуляти, тогдї би ми стратили дуже велике число наших прихильників. Многі люди тепер з нами симпатизують, але не суть перенятї нашими ідеями. — При голосованю відкинено проґраму аґрарну більшостию голосів, а тим самим перемогла гадка тих, котрі в збільшеню пролетариату сільского бачать скорше зреволюционізоване умів, і не хотять, щоби у населеня був піддержуваний принцип особистої власности.

З руских товариств.

На засїданю головного видїлу товариства „Просьвіта“ дня 1 н. ст. жовтня с. р. під проводом о. сов. А. Тороньского полагоджено слїдуючі справи:

1. Упрошено п. К. Паньківского на відпоручника головного видїлу до видїлів філїй нашого товариства (котрих тепер є 14) для провірюваня їх дїяльности. Канцелярия товариства, повідомлена о кождоразовім, наміренім виїздї п. відпоручника, упередить дотичний видїл філїї на кілька днів.

2. Ухвалено помістити на домі товариства вивісу з написию „Товариство Просьвіта“ над входовими дверми від сторони ринку.

3. Бібліотека і читальня „Просьвіти“ буде небавом отворена для ужитку членів.

4. Принято з подякою дар від Українця В. Тарновского — прегарний мальований портрет Т. Шевченка.

5. В книжочцї за місяць падолист ухвалено друкувати оповідане о. В. Зиґавовича п. заг. „Як дбаєш — так маєш“.

6. Полагоджено ще богато дрібних справ особистих і адміністрацийних та принято до товариства 50 нових членів.

На слїдуючім засїданю дня 8 жовтня с. р. порішено:

Урядити в порозуміню з видїлом філїї в Перемишли з'їзд членів нашого товариства для нарад над справами просьвітно-економічними. Сей з'їзд відбуде ся при кінци місяця жовтня, будуть виголошені на нїм три реферати — про крамницї, каси позичкові і про рациональну поправу господарки — а вечером відбуде ся концерт. На тім з'їздї устроїть також „Просьвіта“ по раз перший безплатну льотерию. Виграними будуть найновійші знаряди господарчі і т. и. Головний видїл прелїмінував на сю цїль суму 100 зр. Єсть надїя, що з'їзд в Перемишли буде дуже численний.

Перегляд полїтичний.

З Відня доносять, що в четвер пополудни відбула ся під проводом Президента міністрів ґр. Баденього Рада Міністрів, котрої обради протягнули ся аж до вечера. Предметом нарад були приготовленя потрібні до сесиї Ради державної. Перед полуднем того дня конферував ґр. Бадені довший час з намістником Чехії ґр. Туном.

В Міністерстві внутрішних справ працюють тепер над приготовленем нового проекту виборчої реформи разом з мотивами. Той проект буде предложений палатї послів імовірно ще перед кінцем сесиї.

Новинки

Львів дня 14 жовтня 1895

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував радників суду краевого Ант. Лежаньского, Клим. Подляшецкого і Ант. Спендаковского у Львові, та Том. Колясиньского в Самборі радниками львівского висшого Суду краевого.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав повітовому ад'юнктови в Калуши Льву Скровачевскому при нагодї его переходу на пенсию золотий хрест заслуги з короною.

— **Найдост. Архикняжна Стефанія** приїхала в пятницю пополудни блискавичним поїздом до Ланьцута в гостину до ґр. Романів Потоцких і забавить там до вторка.

— **Стягане одноґульденівок.** Після найновійшого справозданя є ще в обізї одноґульденівок на суму 1,900.123 зр.; в місяци вересни стягнено 200.000 зр. одноґульденівками.

— **Огнї.** В Потиличи, равского повіта, згоріли чотири загороди селяньскі; необезпечена шкода 1500 зр. — В Війтівщинї, того-ж повіта згоріли в наслїдок підпалу дві загороди; шкода 1100 зр. Палїя Петра Гука арештовано. — В Павлосеві, ярославского повіта, згоріли три загороди, необезпечена шкода звиж 2000 зр. — В Угерцях запалятиньских, самбірского повіта, згоріла без сумніву в наслїдок підпалу стодола властителя дібр Ів. Смалявского зі збіжем вартости 31.000 зр.

Демстер“ висилає з мрачних, болотнистих доків Ліверпуля аж до облитих сонцем рівнинка пісків заливу Сан Пауль де Льоанда, щоби везла чорному краєви дари цивілїзациї: рум, джін, оруже стрільне і всяку манту, а вертала обвючена дарами природи: гебаном, слоневою костию, пальмовим олїєм, какаом і кавою. „Нубія“ памятає і такі часи, коли крім тих товарів перевозжено нею і „чорну кість слоневу“, але нїколи не призналась би до того, що двигала живий набір.

Впрочім она на африканьских водах як у себе дома. Знає всї прибережні місцевости на память, не минає нї одного, знає коли з котрого дістане найбільший набір, випереджує инші пароходи, а хоч в своїй плавбі найменше правильна і нераз постоїть собі довше на якорі, як балаклива старуха, то однако єсть она мізинцем компанії, бо звичайно вертає з найбогатїйшим набором.

Найменше вправне око африканьского прибережного мешканця пізнає „Нубію“ з далека по єї старосьвітскій будові, тяжкій як черепаха і по уставленім по серединї помосту павільоні пасажирским першої кляси.

Хвиля приїзду парохода — особливо парохода з Европи, то випадок першорядної ваги в сонній житю мешканців Санта Ізабель. Вже на кілька днів перед тим всї о нїй говорять; пишуть ся листи, прилагоджують висилки, очи і дальновиди звертають ся безнастанно до моря. Ану поспішить ся?... Яка то радість для того, хто его перший побачить на овидї і рознесе о тім вість по цїлім місті.

Муриньский хлопець може бути певний подарунку, коли вбіжне до комнати свого европейского пана і крикне: Massa, steamor live for come! (дословно: Пане! пароход живе, щоби прийти).

Коли спізняє ся, нема кінця нарїканям, побоюваням, що може цїлком омине остров, вичислюваням шкід, які робить его недбалість.— Нетерпеливість росте так дуже, що, коли вижиданий вистріл роздасть ся в часї богослуженя (пароходи приходять до Фернандо По найчастїйше в недїлю), то як сьвященик при престолї в католицкім костелї, так і пастор при столику, приспішують майже несьвідомо свої молитви і науки, а побожні ледве можуть усидїти на місци, більше-ж независимі виходять навіть тихцем.

Отже хоч „Нубія“ заскочила Санта Ізабелю ще напів у снї, то не минуло і двайцять хвиль, а камениста дорога до пристани зароїла ся від двигарів, котрим скінчив ся „час“ на острові і котрі з окликами радости спішили на корабель двигаючи свої цинові куферки, виповнені цїлорічною їх платнею, яка їм звичайно в ріжних товарах виплачує ся. Бігли до пристани і чорні веслярі до своїх човнів і крикливі потонеґерскі жінки, що везли на корабель свої кури, яйця, овочі і мясо та біло одїті Европейцї.

Однако перше відчалило від берега човно Мр. Давида Іджерлї і майже рівночасно з державним човном, котре везло санїтарну комісию, приплило до корабля.

На стрічу аґента вийшов сам господар корабля, капітан Штірзон, великаньский мужчина, з величезною головою, покритою легко сивіючим, ясним волосем, з роздутим, червоним лицем, в котрім майже пропадали маленькі сиваві очи і малий, мягкий ніс, під котрим росли великі руді вуси і закривали цїлком уста, сполучаючи ся з короткою, рудою борідкою. На перший погляд се лице робило вражіне звичайного, навіть добродушного; тому хто пильнїйше в него вдивив ся, мусїло оно видати ся відразливим, тілько хитрости, упору і звірскости лежало в глубинї тих зимних, пропшибаючих очий і в якімсь судорожнім руху, котрим часами підтягав вуси в гору, показуючи тодї кути зівяльних уст.

З ним був пес, спашений як его пан, білий, слїпий на одно око, кулявий на одну ногу і обнюхуючий кождого з глухим, зловіщим ворксотом.

— Як ся маєш, Іджерлї? — сказав капітан, подаючи приятелеви руку. — Що чувати? Маєш для мене який набір?

— Маю. Сим разом не великий. Лише пятнайцять бочок пальмового олїю.

Капітан блиснув очима.

— Ах! мало. А так, впрочім, всьо добре?

— Всьо добре! — відповів з притиском „брудний Давидко“.

— Гаразд. Але на кождий спосіб спіши ся мій милий Іджерлї. Маю мало часу. Завтра рано мушу бути конче в Бонні. В Калябарі стрітив я „Бенґуелю“ з Европи. Хотїла менї конче напхати свій набір для Фернандо По, бо іде просто на Полудне і аж з поворотом тут буде. Я не приймив. Забрав лише кореспонденцию. Будеш мати певне листи на почтї.

— Тим лїпше. Вертаю зараз до міста. Упереджаю тебе капітане, що будеш мати подорожного. Один молодий Іспанець, дон Енріко Сароля, іде до Европи. До побачення тимчасом.

І Давид Іджерлї відплив скоро до своєї шопи, коло котрої стояли вже на поготівли два великі човна і кільканайцять двигарів ждало на приказы.

обезпеченим на 21.520 зр. — В середу минувшого тиждня вибух огонь в Кристинополи і знищив три доми. — В Довголуцї, стрийского повіта, згорів дім властителя села п. Тишовницкого. — В Дулибах того-ж повіта, знищив огонь приходство з усїми господарскими будинками і з цїлым припасом збіжа.

— **Холєра.** Дня 11 жовтня с. р. померла на холєру в Стоянові, каменецкого повіта, одна особа; більше недужих в тій місцевости нема. — В Бишові, сокальского повіта, занедужала одна особа, лишило ся дві в опіцї лїкарскій. — В Острові, тернопільского повіта, виздоровіла одна особа, більше недужих там нема. — В Будзанові і Зубові, теребовельского повіта, лучило ся по однім випадку смерти на холєру; в Струсові лишив ся один, а в Варваринцях тогож самого повіта, двох недужих в лїченю.

— **Розбите огнетревалої каси.** Другий випадок розбитя огнетревалої каси у Львові лучив ся в ночи з суботи на недїлю. Тим разом обібрали собі хитрі злодії касу п. Петра Міончиньского в складї нафти при ул. Сикстускій під ч. 47. Они вибили від подвіря дві шиби і діставши ся до середини складу, добирали ся до каси в подібний спосіб, як недавно в складї тютюну при ул. Галицкій. Касу розбили від переду і почали вже розбивати замки, але очевидячки хтось мусїв їх сполошити, бо не докінчили роботи і утїкли, лишаючи навіть деякі знаряди на земли. В касї було кількасот зр. готівкою.

— **Значної крадежи** допущено ся оногди в Раві рускій у п. Лисиньского, однако вже вчера поліційні аґенти викрили і увязнили злодія Кароля Недзведского, котрий в частию крадених річий зголосив ся до крамаря Іза Зонтаґа при Смочій улици, щоби їх продати. Другу часть крадених футер найдено в ліжку у сторожа дому на старім ринку Николая Москаля, де приарештовано також другого злодія Івана Роєка. Злодії признали ся при тій нагоді, що мали крім того допустити ся крадежи по дорозї в Жовкві, де їм одначе перешкоджено.

— **З зависти** о мужа побила Катерина Холевка при ул. Чарнецкого у Львові так сильно долотом свою сусїдку Пазю Федишин, що тяжко покалїчену відвезено її на стацию ратункову.

— **Міліон.** Як звістно, в Східници появила ся в послїдних часах в величезній скількости нафта і в наслїдок того пішла цїна тамошних ґрунтів незвичайно в гору. Однако помимо того наші селяни падуть жертвою спекулянтів, бо не знають вартости гроший. О однім такім випадку пише ґазета Pochodnia: Спекулянт торгує від селянина ґрунт і питає его: „А кілько жадаєте за морґ?“ — „Міліон“ — відповідає, не надумуючи ся селянин. Жид засьміяв ся і питає: „А знаєте, що то є міліон?“ — „Що я не мав би знати — відповідає селянин. — Міліон то сто соток“. — „Ну то я вам дам пів міліона“ — каже жид і заплатив селянинови пятьдесять соток, або пять тисячів зр. за морґ, хоч той ґрунт був кільканайцять разів більше вартний. А тимчасом, коли би селянин був знав, що міліон має десять тисячів соток, то був би такої цїни не поставив, але на всякий спосіб був би заправив більше як пятьдесять соток і не дав би себе отуманити.

— **Перший снїг** упав вчера досьвіта в околици Львова. Найсильнїйше падав снїг в Ряснїй польскій.

— **Медведї**, незвичайно великі, показали ся в лїсї коло Кічери, черновецкого повіта, і завдали тамошним мешканцям немалого страху. Заряджено на них лови, котрі відбудуть ся сими днями.

— **Гарний примір.** Дня 4 жовтня обходили в Гіцінґ коло Відня отворене незвичайної вистави. Товариство огородниче роздало свого часу ученикам того повіта безплатно цьвіти, котрі тепер принесено на виставу. Більше як шість сот дїтий принесло плоди своєї пильности на виставу. Є се гарна гадка, роздавати шкільним дїтям цьвіти до плеканя, бо тим розбуджує ся у них заінтересоване для природи. Треба би бажати, щоби такий лад заведено також у нас.

— **Самоубийство.** Вчера о годинї $6^{1}/_{2}$ рано в огородї при церкві св. Петра і Павла у Львові повісив ся на дереві вояк, що служив доперва три днї у войску.

— **Злодійска шайка.** З Брукселї доносять, що бельґійска і францускa тайна поліция увязнила 33 членів міжнародної злодійскої шайки, котра в послїдних часах окрадала банки у Франциї, Бельгії, Голяндиї і Німеччинї. В мешканю одного опришка найдено на міліон франків вартістних паперів.

— **Фреквенция в рускій (академічній) ґімназиї у Львові** виказує з новим роком шкільним 1895/6 всїх учеників 478. З того числа вписалось до кл. І-шої 98 учеників, до ІІ-ої 67, до ІІІ-ої 64, до IV-тої 65, до V-тої 52, до VI-тої 41, до VII-ої 36, а до VIII-ої 55 учеників, в наслїдок чого кляси І, ІІ, ІІІ і VIII мають по 2 відділи.

— **Сегорічні записи до ґімназий** галицких виказують загальне число учеників 13.965, отже в порівнаню з роком минувшим о 730 більше. Найбільше учеників є: в ґімназиї IV. у Львові (812 в 18 клясах), в Ряшеві (727 в 16 клясах), в V. ґімназиї у Львові (689 в 14 клясах), сьв. Анни в Кракові (648 в 15 клясах), Фр. Йосифа у Львові (612 в 13 клясах), в Тарнові (628 в 15 клясах), в Станїславові (609 в 15 клясах). Наслїдком збільшеного числа учеників треба було отворити 9 нових відділів рівнорядних і заіменувати о 2 учителїв більше нїж торік.

— **Найбільший годинник на сьвітї** має безперечно американьске місто Філядельфія. Таблиця з числами має в промірі 10 метрів і єсть електрично осьвітлена. Велика указка довга на 4 метри, а мала на 2 і пів метра. Осібна парова машина, що поміщена під годинником, накручує его, а друга парова машина видає електричне сьвітло. З того годинника певно навіть короткозорі можуть читати час.

Штука, наука і лїтература.

— **Справоздане дирекциї ц. к. академичної ґімназиї у Львові** за рік шкільний 1894/5 появило ся в друку і містить в науковій части розвідку дра Тадея Мандибура „Психольоґічний вступ до науки льоґіки в клясї VII-ій“ і цїнну розвідку молодого ученого п. Володимира Левицкого „Група мєдулова“. Відтак наступає в урядовій части справоздане директора і посмертна згадка о. Василя Ільницкого, помершого бувшого директора рускої ґімназиї. Справоздане обіймає 32+51 сторін — 8о.

Телєґрами.

Відень 14 жовтня. Нинї відбувають ся вибори доповняючі до долїшно-австрийского сойму з міст. Антисеміти розвивають горячкову аґітацию за своїми кандидатами, бо надіють ся великих користий для свого сторонництва на случай побіди.

Софія 14 жовтня. Удержує ся поголоска, що міністер внїшних справ Начович не хоче дальше належати до кабінету Стоілова.

Льондон 14 жовтня. Standart виповідає гадку, що Франция не замкне Мадаґаскару для чужої торговлї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Посцішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він рiжнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзди особові зі Львова **відходять** до Брухович (від 12 мая до 10 вересня в буднї днї) 3·20;

Брухович (від 12 мая до 10 вересня в недїлї і сьвята) 2·26;

Зимної-води (від 12 мая до 10 вересня) 3·45

До Львова приходять з Брухович (від 12 мая до 10 вересня включно) 8·25.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, в Кракова 2·04 по полудни, в Відня 7·04 рано.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Хитрий аґент вибрав на нинї найменше розвинених зпомеж своїх людий, правдиву робучу худобу, бездушну, лїниву, не спосібну гадати і помічувати. Ті певно не зауважають, що бочки, котрі мають перевозити, будуть лекші як звичайно; не будуть над тим роздумувати, чому замість їх просто сточувати з берега, „Месса“ велить їх осторожно зносити і уставляти на днї човна, а хочби їм навіть прийшов який сумнів до голови, то не виговорять ся з ним, де не треба, бо не говорять нїяким иншим язиком крім своїм власним.

Отже з тої сторони Мр. Іджерлї був цїлком спокійний, але купав ся просто в поті на гадку, що дон Бернардо Олїварез може додержати вчерашної обіцянки і прийти до пристани. А що тодї? що тодї? Га той, що нїчого не ризикує, нїчого не має!

На щастя пращальний пир дон Рафаіла, разом з зворушенями торнада, котрого дон Бернардо бояв ся майже так само як джиґів, до тої ступени умучили високоповажаного державця потрійних урядів, що він не мав серця підвести ся з ліжка, коли обудив его вистріл з „Нубії“.

Впрочім пригадав собі вчерашний кішвина і щоби впевнити ся, що то не є нїяка баламутна мана сонної уяви, велїв собі подати фляшку, випив кілька склянок, воркнув якийсь проклін на честного Мр. Іджерлїя, перевернув ся на другий бік і заснув.

(Дальше буде)

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. унр. гал. акц.
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе і продае

всякі ефекти і монети

по курсї данім найдокладнїйшім, не числячи жадноï провізиї

Яко добру і певну льокацию поручае:

4% листи гіпотечні коронові
4½% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4½% листи Тов. кредитового земс.
4½% листи Банку краевого
4% листи Банку краевого
5% облїґациї комунальні Банку крае.
4½% пожичку краеву галицку

4% позичку краеву галицку коронову
4% пожичку пропінацийну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% пожичку угорскоï зелїзноï до-дороги державноï
4½% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскі Облїґациї індемнїзацийні
і всїлякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купуе і продае

по цїнах найкористнїйших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймае від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цїнні, як також купони за готівку, без всїлякоï провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученем коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляе нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 80

Найдешевше жерело закупна
в Галичинї
також на рати.

На теперішну пору надійшли вже великі транспорти диванів, хідників, диванів для їдальней і комнат дитинних, стїнних, церковних і перед престоли. Надто портиери вовняні, занавіси коронкові, колдри, коцики до подорожи, дери на конї і санки, вкінци капи на ліжка і столи по дуже низьких цїнах.

Великий вибір правдивих диванів перских і смирненьских. Задивляючо дешеві артикули декорацийні хиньского і япаньского виробу.

Щоденно одержуемо нові посилки до ріжних відділів нашого маґазину, як прим. блюзки, костюми, шляфрочки, капелюші дамскі і дитинні, плащики, суконки дитинні і убраня для хлопчиків, біле Єґера, вироби волічкові, рукавички, панчохи, кальоші российскі, парасолї від дощу, артикули футряні, як зарукавки, ковнїрі, шапочки, коронки, встяжки, воальки і т. д.

П. Т. Войсковим, державним і приватним урядникам також пп. властителям дібр, оо. духовним і учителям улекшуемо закупно запроваджаючи часткові сплати.

Цїнники gratis і franco. 83

Листи і замовленя просимо адресовати:

До заряду Віденьского маґазину
„Au Louvre“
у Львові, площа Капітульна число 3.

С. Шпітцер у Відни
поручае
Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджения для стаен і обор.

На жадане висилаемо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини
Гамель і Файґель
у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

ГАЛИЦКИЙ БАНК КРЕДИТОВИЙ
почавши від 1 лютого 1890 поручае

4% Асигнати касові
з 30 дневним виповідженем

3½% Асигнати касові
з 8 дневним виповідженем, всїже вигодячі ся в обіві

4½% Асигнати касові
з 90 дневним виповідженем, будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4 проц. з дневним терміном виповідженя.

Львів, дня 31 сїчня 1890. 7 Дирекция.

ВІДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛЇЇ
поручае

найновійше патентоване начине кухонне з вні ґальванїчно нікльоване, у внутрі повлечене чистою і дуже тревалою емалїею.

До набутя у Івана Шумана у Львові

площа Бернардиньска і у всїх більших торговлях зелїза.

Поручае ся 9
торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.